

Uporabniki in knjižničarke - kaj pa knjižničarji? (Velenje, sobota, 16. november 2019)

Besedilo in fotografije: Špela Sanabor, študentka bibliotekarstva, informacijske znanosti in knjigarstva (spela.sanabor@gmail.com)

V soboto 16. 11. 2019 smo se z Društvom bibliotekarjev Ljubljana (v nadaljevanju DBL) udeležili strokovne konference *Uporabniki in knjižničarke – kaj pa knjižničarji?* V okviru tokratnega dogodka je DBL združil moči z Društvom bibliotekarjev Celje (DBC) in Društvom bibliotekarjev Maribor (DBM). V svojih prostorih nas je prijazno gostila Knjižnica Velenje. Za mano je že nekaj strokovnih dogodkov, a so se vsi bolj usmerjali v to, kakšni so izzivi knjižnic v današnjih časih, katere storitve nudijo knjižnice svojim uporabnikom in kako jih lahko v prihodnosti izboljšajo, da bodo čim bolj kakovostno izpolnile potrebe uporabnikov. Dosedanji dogodki so bili seveda usmerjeni tudi v predstavitve sistemov in podatkovnih baz za iskanje.

Soboto v Knjižnici Velenje pa smo preživeli v bolj sproščenem vzdušju. Srečanje so z nagovori pričele predsednice treh navedenih društev in nas najprej povabile k ogledu kulturnega programa. Moram reči, da nas nastopajoče kolegice in kolega s svojo kulturno točko o stereotipih v knjižnicah in o razlikah med moškimi in ženskami, zelo nasmejali, hkrati pa uvedli v to, kar bo sledilo v resnejšem delu programa.

Kot prva govornica v prvem sklopu je nastopila dr. Silva Novljan. Izpostavila je, da je potrebno upoštevati enakost spolov v knjižnicah, saj v mešani skupini bolje poteka timsko delo, posledično pa se izboljša tudi kakovost storitev za uporabnike. Nekako logično mi je bilo, ko je rekla, da naj spol ne vpliva na uspešnost dela, presenečena pa sem bila ob dejstvu, da moški še zmeraj ne uveljavljajo svoje ustavne pravice, da lahko nekomu konkurirajo na delovnem mestu – čeprav drži, da začetke knjižnic bolj zaznamuje moški spol kot ženski. Na tem mestu se sprašujem, čemu taka razhajanja. Proti koncu svojega predavanja je spregovorila še o tretji varianti. Tretja varianta je poslanstvo knjižnice, ki združuje knjižničarja in knjižničarko, da napotita uporabnika, ko ta ne ve, kam iti.

V nadaljevanju smo se od njenih razmišljanj malo oddaljili, zašli v psihološke vode in prisluhnili mag. Acu Prosniku v njegovem predavanju na temo *Ženske, moški in drugi*. Izpostavil je, da ko govorimo o spolu, govorimo tudi o genetskem zapisu vsakega posameznika.

Prav tako je mnenja, da razvojna psihologija ne temelji zgolj na biološkem razvoju, ampak gleda na posameznika celostno, vključno z njegovim čustvovanjem, razmišljanjem.

Tretja predavateljica je zopet prihajala iz drugega zaposlitvenega okolja. To je bila gospa Katja Vlaj Golež. Gospa je zaposlena pri Slovenski vojski kot strokovnjakinja za *gender*. Spregovorila je o tem, da v vojski ni enostavno biti ženska in da je v tem profilu trenutno zaposlenih 16 % žensk. Na ravni OZN je problematika vključevanja spola prvič našla okvirje v resoluciji Varnostnega sveta št. 1325. Resolucija spodbuja sodelovanje žensk v odločevalskih in

mirovnih procesih, prav tako daje zeleno luč za mirovna usposabljanja žensk. Predstavila nam je tudi več posredovanj vojske na kriznih območjih in poudarila, da je v resnih primerih, ko gre za varovanje človeških življenj, izredno pomembno sodelovanje obeh spolov. Trem predavanjem je sledil krajši odmor z zakusko, potem pa smo prešli na drugi sklop.

V drugem sklopu je kot prva nastopila Sonja Bercko Eisenreich s svojim predavanjem *Moški in ženski možgani: od stereotipov k biologiji*. Predstavila nam je vse možne stereotipe, ki označujejo moške in ženske. Podrobno nam je predstavila moške in ženske možgane in si zaradi skokovitega razvoja nevroznanosti upala trditi, da se v biološkem smislu moški in ženski možgani ne razlikujejo.

Drugi je predaval gospod Ivan Kanič s svojim razmišljanjem o tem, ali je knjižničarstvo feminiziran poklic. Najprej je predstavil nekaj stereotipov značilnih za knjižničarke in pokazal fotografije, ki se jim najbolj približajo. Seveda ni šel mimo knjižničarke, ki sedi na vrhu kupa knjig in zavzeto bere. Potem je na kratko orisal zgodovino zaposlenih v knjižnicah po spolu in predstavil rezultate statističnih raziskav glede pojavljanja spola, ki so jih opravili na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo FF, v UKM-u, na BibSiSt-u. Njihova ugotavljanja so ga vodila k zaključku, da je knjižničarstvo feminizirano le v tolikšni meri, kolikor si sami dovolimo, saj so v knjižnicah vendarle prisotni tudi moški uporabniki in moški knjižničarji.

Kot zadnja je pred nas stopila gospa Jolanda Železnik, direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec in nam za konec postregla z zanimivim govorom o bontonu oblačenja v poslovnem svetu. Tu se je večkrat naslonila tudi na bonton oblačenja zaposlenih v knjižnicah. Svoje besede je podkrepila z nazornimi primeri primerne in zgrešene oblačenja.

Vesela sem, da sem se lahko udeležila srečanja na tako aktualno, vseprisotno tematiko kot so razlike med spoloma. Sploh se mi zdi super, da se o brisanju razlik govori tudi med zaposlenimi v knjižničarski stroki. Hvaležna sem za srečanje z znanimi obrazi in klepet. Iz oči v oči sva se srečali tudi s Piko Nogavičko. Po končani strokovni konferenci in ogledu Mestne knjižnice Velenje je sledil krajši voden ogled mesta. Naš zadnji postanek je bila kmetija Lamperček, kjer so nas pogostili z domačim jelenjim golažem.

Špela Sanabor